

# 179. ВЕРНОСТ У МАЛЕНУ

(На глас бр. 66. и 158.)

1. То је љу - ба - ви вер - ност

пра - ва Ко - ја се Спа - са др - жи

свог, И ко - ја ра - до без пре - стан - ка

Слу - жит' Му ми - сли у свем' с' тог; Ко -

ји у ма - лом тач - но уз - ме, И

оз - биљ - но се др - жи свег' Те

зна - њем не - ће ни у је - дан,

Ни у нај - ма - њи при-стат' грех.

2. Јер, душо, ваља знат': најмању  
Покорност туби с' неба Бог,  
Уз малу службу очишћа се,  
Срце од плама себичног,  
Почни у малом учити се,  
Презири и најмањи грех,  
Јер с' покорношћу расте љубав,  
С' верношћу расте верност тек.
3. Ако се клониш греха смртних  
Бојећ' се, јер је срамота,  
А још на себи мане трпиш,  
Није то љуб'ве верност та!  
То још не значи Бога љубит',  
Свој Му посветит' живот, тих,  
То значи: пола господар сам,  
А пола Христов ученик.
4. Јер ко се сасвим Његов зове,  
Тај слуша што му рекне Он,  
Тај избегава и најмањи  
Грех, у животу чистом свом  
У свему иде правим путем,

Христову у свем' тражи част  
Да се у Спасов лик обуче,  
Ученик Његов стара с' свак'.

5. У сваком дјелу, сваком часу  
Старање му је главно то,  
Да реч Господњу верно, чисто  
Не смеће с' ума нипошто:  
За њега поднет' муке горке  
Неће се нигда устрашит';  
Доста је њему рећи само:  
Мој Господ жели, мора бит'!
6. О срце, такву верност љуб'ве  
Ишти и тражи задобит'.  
На ново дневно да б' учио  
Кроз послушност Га поштоват'.  
У малом к'о и у великом,  
Старај се Њему служити,  
Озбиљним трудом постићи ћеш  
Што лењост смета, неда ти.
7. Не реци: Кад кушање дође  
Веран ћу Њему бити рад'!  
Тако је некад Петар рек'о  
Ал' је и горко плак'о тад'.  
За то у малом веран буди,  
Учи с' у малом водит бој,  
Да не заплачеш као Петар  
У неверности великој.